

Huisvesten kwetsbare doelgroepen

de rol van ketenregie en doe-tafel

*Mirella Vesely, Trivire
Erasmus Academie R'dam
Essay Leergang Ketenregie
oktober 2016*

0 Inleiding

De huisvesting van kwetsbare doelgroepen in de Drechtsteden is een complexe opgave. Vanuit het perspectief van ketenaanpak en ketenregie worden in dit essay de opgave, ketenpartners en ketenregie beschouwd. Speciale focus ligt op de zogenaamde doe-tafel; een prille experimentomgeving waarin ketenpartners nieuwe maatwerkoplossingen ontwikkelen op casusniveau en daarmee de ketenaanpak en -regie oefenen.

Doel

Dit essay vormt de afronding van mijn leergang Ketenregie aan de Erasmus Academie Rotterdam. Het biedt, vanuit opgedane ervaringen elders en relevante wetenschappelijke kennis, adviezen voor de woningcorporaties en handvatten voor optimalisering van ketenaanpak door de doe-tafel. In de eerste plaats geadresseerd aan de corporatiebestuurders in de Drechtsteden (BWD), maar daarnaast ook aan de ketenpartners en de ketenregisseur.

Leeswijzer

De aftrap is voor drie hoofdvragen die afbakenen en richting geven. Het tweede hoofdstuk beschrijft de opgave, reguliere kanalen, ketenpartners en doe-tafel. Dan volgt een toepassing van ketenregie-kennis op de ketenaanpak van de doe-tafel. Verdieping daarvan volgt in analyse van netwerk en krachtenveld van de doe-tafel in hoofdstuk 4. Het essay besluit met antwoorden op de vraagstelling in de vorm van een advies.

1 Vraagstelling

De vraagstelling in dit essay is driedelig en verloopt van breed naar smal en concreet. Als volgt de drie hoofdvragen waarop antwoorden en adviezen worden geformuleerd:

- I. *Waarom is ketenregie noodzakelijk voor de maatschappelijke opgave van huisvesting van kwetsbare mensen in de Drechtsteden?*
- II. *Welke positie past de woningcorporaties in deze maatschappelijke opgave? Hoe vertaalt zich dat naar een passende positie in de keten en in de doe-tafel?*
- III. *Hoe kan de doe-tafel geoptimaliseerd worden en wat is de toekomst van de doe-tafel?*

2 Huisvesting kwetsbare doelgroepen

2.1 *De maatschappelijke opgave*

Voor verschillende groepen kwetsbare mensen is zelfstandig wonen in een eigen woning niet vanzelfsprekend. Voor bijvoorbeeld mensen met psychische problemen, een verstandelijke beperking, een verslaving, jongvolwassenen met een jeugdzorgverleden, maar ook voor mensen die uit een intramurale voorziening komen, mensen die dakloos zijn en onverstandige keuzes hebben gemaakt (van overlast-veroorzakers tot hennep-telers tot schuldenaren). Voor al deze mensen is passende huisvesting individueel of collectief soms moeilijk te realiseren. Enerzijds omdat er veel vraag is naar huurwoningen in de goedkope en betaalbare huurprijssegmenten en woningzoekenden elkaar beconcurreren. Belangrijker is, dat voor duurzaam succesvol wonen van deze kwetsbare mensen veel méér nodig is dan alleen een betaalbaar huis op een passende locatie. Denk aan benodigde begeleiding en hulpverlening, schuldenaanpak en case-management. Daarmee is de duurzaam succesvolle huisvesting van kwetsbare groepen geen 'sec' huisvestingsvraagstuk, maar een **maatschappelijke opgave**.

Naast de *huisvestingsopgave* (de 'voor deur') stip ik hier ook de uitdaging aan, die er ligt voor kwetsbare burgers die al wonen. Ambitie voor deze mensen is zelfstandig extramuraal te kunnen *blijven* wonen. De inzet is gericht op het voorkomen van vertrek door de achterdeur. Voor dit essay voert dat te ver, maar het onderstreept het belang van een succesvolle brede aanpak van de opgave; achterdeur en voordeur zijn immers vaak maar een steenworp van elkaar verwijderd..

2.2 Reguliere kanalen

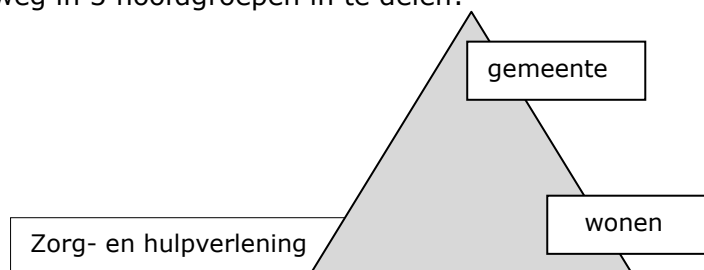
Voor huisvesting van kwetsbare mensen kennen we in de Drechtsteden twee reguliere kanalen. Eén voor collectieve en een voor individuele huisvestingsverzoeken.

Collectieve huisvestingsverzoeken van of namens meerdere kwetsbare mensen worden doorgaans bij corporaties op bestuurlijk nivo neergelegd. Aanvragers zijn meestal de zorgaanbieders, soms samen met gemeenten. De bestuurders van de corporaties in de regio hebben afgesproken dat de bestuurder met de portefeuille 'sociaal domein/ bijzondere doelgroepen' deze collectieve verzoeken verzamelt en coördineert. Collectieve huisvestingsverzoeken die de afgelopen jaren door corporaties en zorgaanbieders samen in projectvorm resulteerden in huisvestingsaanbod zijn bijvoorbeeld de *Domus* in Dordrecht voor Leger des Heils-cliënten en *Ander Dak* in Hendrik Ido Ambacht voor Yulius-cliënten.

Individuele huisvestingsverzoeken van kwetsbare mensen lopen via de voorrangregeling voor urgent woningzoekenden. Afspraak is dat alle mensen die een instelling verlaten zich niet zelfstandig op de woningmarkt begeven, ook niet wanneer ze daarvoor voldoende punten hebben. Meerwaarde van het voorrangspad is een brede screening vooraf door DG&J en mogelijke inzet van gestandaardiseerde begeleidingsarrangementen na huisvesting. De door B&W vastgestelde Voorrangregeling vormt het toetsingskader voor voorrangsaanvragen. In het Platform Uitvoering Voorrang (PUV) adviseren de corporaties en DG&J, gecoördineerd door Woonkeus, de gemeente per casus om al dan niet voorrang te verlenen. Het afwegingskader van de PUV is sterk gericht op de rechtmatigheid van voorrang op wonen. Een hardheidsclausule biedt mogelijkheid voor uitzonderingen, maar wordt terughoudend toegepast. Objectieve en uitlegbare besluiten en een beperkt aantal gehonoreerde voorrangsaanvragen zijn van belang voor blijvend draagvlak van de voorrangregeling.

2.3 Ketenpartners

Ketenpartners in de Drechtsteden rond de opgave van huisvesting kwetsbare groepen zijn grofweg in 3 hoofdgroepen in te delen:

De betrokken organisaties zijn: Leger des Heils, Team Toeleiding & Bemoeizorg, Woonkeus, Woonkracht10, Woonbron, Trivire, Tablis en Rhiant, Sociale Dienst, afd. WMO, schuldhulpverlening en de wijkteams. Met deze ketenpartners is sprake van sterke differentiatie.

2.4 Doe-tafel

De 'doe-tafel' is een prille experimentomgeving waarin ketenpartners nieuwe maatwerkoplossingen bedenken voor concrete complexe casuïstiek. Het gaat om casussen die langs de reguliere kanalen om uiteenlopende redenen niet kunnen worden opgelost. De ketenpartners gaan hiervoor buiten de lijntjes van het bestaande beleid en bestaande mogelijkheden.

Aan de doe-tafel legitimeren we maatwerk, door de casus te toetsen aan 3 principes: rechtmatigheid, rendement (€ en maatschappelijk rendement) en eigen kracht. Dit brede afwegingskader past bij het maatschappelijke karakter van de opgave. Het kader is ontwikkeld met het Instituut voor Publieke Waarden onder de naam Dordts Ventiel. Voor de ketenpartners vanuit wonen betekent dit brede afwegingskader een minder grote rol voor rechtmatigheid in de toetsing. Daarnaast betekent het ook een zoektocht naar woon-alternatieven en tenslotte is er vanuit wonen ook een duidelijke bottom-line: de onderbouwde inschatting moet aangeven dat zelfstandig wonen op alle fronten haalbaar is en niet leidt tot onaanvaardbare overlast aan anderen.

H3 Doe-tafel als netwerk met ketenregie

3.1 Netwerk en keten

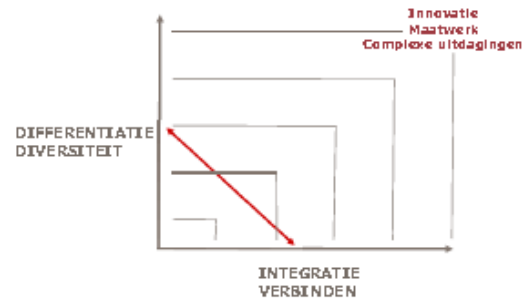
De ketenpartners die samen werken aan de succesvolle huisvesting van kwetsbare groepen in de Drechtsteden vormen een netwerkorganisatie, ook wel keten(organisatie) genoemd. De termen netwerk en keten worden in dit essay voor elkaar gebruikt. In de bestuurs- en organisatiekunde wordt deze organisatievorm in opkomst gedefinieerd als: 'een aantal zelfstandige actoren met verschillende specialismen en belangen die voor de realisering van een doel van elkaar afhankelijk zijn'. (P. Kenis en E.F. Steketee)
Toegepast op de doe-tafel levert dat het volgende op.

Over het doel is inhoudelijk al veel gezegd. De opgave is een 'wicked problem', dat niet door 1 organisatie kan worden opgelost, maar waar verschillende ketenpartners nodig zijn om elk hun specialistische bijdrage (zgn. waarde-creatie) te leveren. Het product is de maatwerkoplossing voor de klant. Feitelijk is dat steeds een uniek product met een unieke maatwerkmix aan type wonen, type hulpverlening. De maatwerkoplossing is een extra dimensie van de reguliere producten. Het maatwerk bewerkstelligt de effectiviteit.

In het netwerk staan de ketenpartners niet in een hiërarchische verhouding tot elkaar en kunnen elkaar niet aansturen. Tegelijk zijn ze wel afhankelijk van elkaar om de effectieve producten te leveren. Het is niet de macht of positie, maar de opgave en de doelstelling die de ketenpartners met elkaar verbindt. Consensus over de opgave en waar de oplossingen aan moeten voldoen is voorwaardelijk. Ketenpartners aan de doe-tafel zijn zelfstandige organisaties verbonden aan elkaar door de opgave en bewust van de onderlinge afhankelijkheid. Consensus over 'waar de oplossingen aan moeten voldoen' is nog niet helemaal uitgekristalliseerd en ervaren de ketenpartners proefondervindelijk op casusniveau. Hier spelen twee zaken op: de belangen van de ketenpartners en het ontbreken van voldoende passende alternatieve woonvormen in het souterrain van de woningmarkt.

De kracht van een netwerk zit in de *variëteit* van ketenpartners die tot de best passende maatwerkoplossingen leidt. Een slimme verbinding waarin 'lammes en blinden' functioneren als respectievelijk 'ziens en lopers'. De netwerkorganisatie is opgekomen nadat organisaties de afgelopen jaren sterker gingen focussen op hun core-business en zich specialiseerden.

De variëteit van het netwerk is een antwoord op het vervreemdings-effect en afhankelijkheidsrelaties die optreden bij specialisatie. De afbeelding hiernaast van prof. dr. Patrick Kenis geeft dit verband schematisch weer.

Voor de woningcorporaties geldt dat de nieuwe Woningwet de activiteiten op het sociale domein inperkt en de uitgaven op leefbaarheid begrenst. Terug naar de kerntaken betekent voor corporaties een verschuiving van zelf acteren in woonmaatschappelijk werk naar sterke en slimme ketensamenwerking met specialisten.

3.2 Ketenregie

Samenwerking tussen zelfstandige ketenorganisaties leidt niet vanzelf tot een succesvolle ketenaanpak, maar heeft network-governance nodig: een passende sturingsvorm van de netwerkorganisatie. De netwerkorganisatie voor huisvesting kwetsbare groepen in Drechtsteden is een zogenaamde 'lead organisation', waarbij de trekkers- en regierol bij 1 van de ketenpartners ligt. Vanwege het aantal partijen (<6, >14) is dit een logische sturingsvorm. De gemeente Dordrecht levert een ketenregisseur (onder de benaming kwartiermaker) voor netwerk en doe-tafel.

Ketenregie omvat sturingsprocessen op 3 nivo's:

	wie stuurt:	wat sturen:	welke prestaties:	(sub)ketens Drechtsteden:
Strategisch	ketenregisseur	regie strategie en beleid	ketenprestaties	<ul style="list-style-type: none"> o Regionaal Transitieoverleg zorg o Strategisch ovl hv kwetsbare grp o Overleg Maatschappelijke Zorg
Tactisch	ketenmanager	sturing ketenprocessen	procesprestaties	<ul style="list-style-type: none"> o Doe-tafel o Ontwikkeling alternatieve huisvestingsvorm vb Skaeve Huse o PUV
Operationeel	ketenmedewerker	uitvoering proces	klantprestaties	<ul style="list-style-type: none"> o Driehoekscontracten en/of preventieve contracten casusregie DG&J

prestaties

De ketenprestaties in de netwerkorganisatie voor huisvesting kwetsbare groepen gaan over de opgave om kwetsbare burgers succesvol zelfstandig te laten wonen in de Drechtsteden (geen uitval, dakloosheid en vertraagde uitstroom BW). De procesprestaties betreffen de (aantallen en typen) gerealiseerde maatwerkoplossingen op huisvestingsvragen van kwetsbare groepen. De klantprestaties tenslotte meten in hoeverre de klant succesvol en duurzaam zelfstandig woont. Het meten van de verschillende prestaties vraagt alertheid op het onderscheid output en outcome.

3.3 Ketenregisseur

De ketenregisseur speelt een belangrijke rol in de netwerk-/ ketenorganisatie. Hij of zij werkt aan de ketenontwikkeling en investeert in de keten op onder meer de terreinen van legitimatie, relaties en meetbare prestatie-afspraken. Belangrijkste taak is wel om de sturingslagen aan elkaar te verbinden en het commitment van ketenpartners op de opgave te versterken. Het regisseren is een delicaat spel van dirigeren en faciliteren. De ketenregisseur is geen eindverantwoordelijke en geen 'Sterke Man' (M/V). Een regierol wordt gegund omdat de ketenpartners inzien en er belang bij hebben dat die rol goed vervuld wordt. (*Steketee, 2007, Ketenregie; acteren en regisseren in publieke ketens*) Dr. Eric Gerritse (DG VWS) stelt als ervaren ketenregisseur in het Amsterdamse, dat de beste ketenregisseurs 'slim en lui' zijn. Slim in het designen van het netwerk met een goede (sturings)structuur en van het hoofdproces, maar voornamelijk op het continu verbinden. Verbinden met strategisch inzicht, verbinden horizontaal en verticaal.

De gemeentelijk ketenregisseur aan doe-tafel en in de netwerkorganisatie Drechtsteden wordt door de ketenpartners in deze rol erkend. Omdat de gemeente tegelijk ook ketenpartner is, is gekozen voor een scheiding van gemeentelijke organisatie-belangen en de regie-rol op de opgave. Netwerkontwikkeling, continu verbinden en schakelen tussen de lagen, processturing organiseren en structuur aanbrengen zijn de belangrijkste aandachtsvelden in de fase waarin dit netwerk zich momenteel bevindt.

H4 Netwerk-analyse

Om de posities en belangen van ketenpartners en hun onderlinge verhoudingen binnen een netwerk-organisatie te analyseren worden verschillende instrumenten gehanteerd. Drie instrumenten: de krachtenveld-analyse, de belangen-invloedsmatrix en de netwerkactoren-analyse zijn toegepast op de doe-tafel en opgenomen in bijlagen 1, 2 en 3. De netwerkactoren-analyse maakt visueel welke ketenpartners deelnemen en wat de onderlinge verbanden zijn. De belangen-invloedsmatrix geeft een overzicht van de belangen en machtsbronnen van de ketenpartners. De krachtenveld-analyse voegt de dimensies van invloed en houding toe en plot de ketenpartners daartoe in een diagram.

De netwerk-analyse levert onder meer de volgende inzichten. Wat de positie van de corporaties betreft, geldt dat deze dealen met intern een tegengesteld belang in de opgave: zowel huisvesten van de kwetsbare groepen als ook de aanspreekbaarheid op het woongenot van andere klanten. Zorgaanbieders en wijkteams hebben zeer hoge verwachtingen van de doe-tafel en een groot belang bij het huisvesten van hun cliënten. PUV als regulier kanaal heeft toenemende moeite met de beeldvorming en maatwerkoplossingen van de doe-tafel, die feitelijk uitzonderingen zijn op de voorrangsaanvragen die zij eerder getoetst heeft.

De analyse van het netwerk is geen vaststaand feit, maar perceptie van de analist. Binnen het netwerk biedt het nuttig discussie-materiaal in de opbouw en ontwikkeling van het netwerk. Voor de doe-tafel is deze analyse en discussie in de huidige ontwikkelfase te adviseren als een zinvolle stap in verdere netwerkontwikkeling.

H5 Conclusies en adviezen:

In dit laatste hoofdstuk worden de drie vragen beantwoord en van advies voorzien.

I* **Waarom is ketenregie noodzakelijk voor de maatschappelijke opgave van huisvesting van kwetsbare mensen in de Drechtsteden?*

De ambitie om zoveel mogelijk kwetsbare mensen op een verantwoorde manier zelfstandig te laten wonen in de Drechtsteden, kunnen we alleen realiseren met een goed georganiseerde en geregisseerde keten. De ketenpartners zorgen er samen elk vanuit de eigen professie voor dat passende maatwerkoplossingen geboden worden aan de klant. Zonder ketenregie behalen we geen duurzaam optimale resultaten.

Aandachtspunt vormt de nodige verbinding tussen de 3 niveaus (strategisch, tactisch en operationeel) binnen de keten en binnen de organisaties van de deelnemende ketenpartners.

Tactische laag

Op het strategisch nivo vindt men elkaar op hoofdlijnen en legt die vast in PALT en convenanten. Op het operationele nivo vinden ketenmedewerkers elkaar met wisselend succes t.b.v. de individuele klant. Het tactisch nivo daartussen, dat pendelt tussen de ruimte die betrokken bestuurders creëren voor een structurele en meetbare aanpak en verantwoording, is tot op heden onderbelicht. Daar is strategisch inzicht nodig om de bestuurslaag te kunnen voeden en tegelijk verbinding met de operatie-laag. De ketenaanpak vraagt om ketenregie in elk van de 3 lagen. De ketenregisseur heeft op dit tactische nivo geaggregeerde sturingsinformatie en analysekracht nodig.

De ketenregisseur van netwerk en doe-tafel moet op het tactische nivo momenteel veel tijd steken in het zelf uitvoeren hiervan. Dat gaat ten koste van de investeringen op verbinden en structuur bouwen.

Ook binnen een aantal organisaties van ketenpartners geldt dat de tactische laag versterking nodig heeft. Het verdient aanbeveling om ook *binnen* de organisaties sterke verbindingsofficieren te hebben die de resultaten van de keten vergroten.

II* **Welke positie past de woningcorporaties in de opgave? Hoe vertaalt zich dat naar een passende positie in de keten en in de doe-tafel?*

Huisvesting is een cruciale voorwaarde voor zelfstandig wonen. Corporaties hebben in theorie als huisvester blokkade-macht op de opgave. Deze zal alleen worden ingezet als de maatwerk-oplossingen niet voldoen aan de basis-behoefte van de corporaties en hun klanten. Het gaat dan om goede ambulante zorg en begeleiding om impact op woonomgeving en succesvol wonen aannemelijk te maken. Maar ook om goede contractvormen (eventueel tijdelijk) die een escape bieden als de cliënt toch terugvalt. Tenslotte gaat het om de onderbouwde inschatting dat succesvol wonen zonder overlast echt haalbaar lijkt voor de cliënt en verantwoord qua omvang (aantallen x impact) vanuit de draagkracht van de buurt.

Advies aan de corporaties is om binnen de keten de rol van '1 van de ketenpartners' te blijven spelen en de rol van de gemeentelijke ketenregisseur te steunen. De gemeente is de meest geëigende partij om de ketenregisseur te leveren, ondanks dat ze niet onafhankelijk en belangeloos is. Denk aan de impact op WMO-indicaties, voorrangsaanvragen. Echt onafhankelijk de ketenregisseur invliegen is nu niet nodig.

III Hoe kan het netwerk geoptimaliseerd worden en wat is de toekomst van de doe-tafel?

optimalisatie

De doe-tafel functioneert nu een aantal maanden als leer-omgeving op het tactische niveau. Ketenpartners zoeken met een hoge frequentie naar maatwerkoplossingen voor concrete casussen. Continue analyse en verbeteringen van proces. Tussenresultaten zijn ten eerste de nieuwe doorbraken in maatwerkoplossingen voor x casussen. Maar tegelijk ontstaat er steeds meer inzicht in benodigde alternatieve huisvestingsvormen ter verrijking van de maatwerkoplossingen en ter voorkoming van 'uitval'. De doe-tafel biedt namelijk (nog) geen sluitende aanpak in de zin dat cliënten die instromen ook altijd succesvol uitstromen naar passende zelfstandige huisvestingsvormen. Soms is er uitval. Belangrijke oorzaak van die uitval, vanuit woon-perspectief, is dat in het souterrain van de woningmarkt een aantal alternatieve huisvestingsvormen mist of onvoldoende voorhanden is. Denk aan Skaeve Huse, pensions, kamers, beschermde woonvormen. Vervolgstep is om gezamenlijk een overzicht te maken van omvang, lokatie en type alternatieve huisvestingsvormen.

Twee praktische optimalisatie-adviezen betreffen de registratie-systematiek van doe-tafel casussen voor een optimaler leer-effect en een analyse van toe- en afgewezen voorrangsaanvragen afgelopen 2 jaar. Formats daarvoor zijn in ontwikkeling.

toekomst doe-tafel

De doe-tafel heeft nog ongeveer 6 maanden en daarmee wat meer behandelde casussen nodig om te komen tot een optimaal proces, een mogelijke herijking van beleid en van bestuurlijke opgave en afsprakenkader en tenslotte om tot een beter inzicht te komen van behoeften aan alternatieve huisvestingsvormen.

Vraagstuk is of we de doe-tafel daarna kunnen opheffen en laten opgaan in de reguliere PUV. Maatwerkoplossingen zullen ook in de toekomst nodig blijven. Het brede driedelige afwegingskader van de doetafel past bij deze maatschappelijke opgave, bij uitzonderingen en bij de breedte aan ketenpartners. Het smallere toetsingskader van de PUV, past juist uitstekend bij de striktere toets op rechtmatigheid van voorrang. Past ook bij de minder gedifferentieerde ketenpartners (wonen, DG&J en gemeente) en dito belangen; huisvesting prevaleert daar. De verschillende competenties bij PUV en doe-tafel zijn ook functioneel. Een breder toetsingskader in de PUV zou kunnen leiden tot een generieke verbreding van de voorrangsregeling, dat is niet gewenst.

Advies is de frequentie van de doe-tafel na de experimentfase terug te schroeven en dan blijvend naast de PUV laten bestaan voor de uitzonderingen. In die vorm bieden beide gremia hun optimale waarde.

Aandachtspunt hierbij is wel de beeldvorming van de doe-tafel vanuit o.m. de PUV, mede gevoed door (te groot) optimisme bij wijkteams en zorgaanbieders over de onbegrensde mogelijkheden van maatwerkoplossingen. Goede uitleg van waarom en wat van de doe-tafel, inzet van ambassadeurs en benoemen van de risico's rond beeldvorming onder de ketenpartners is steeds meer gewenst.

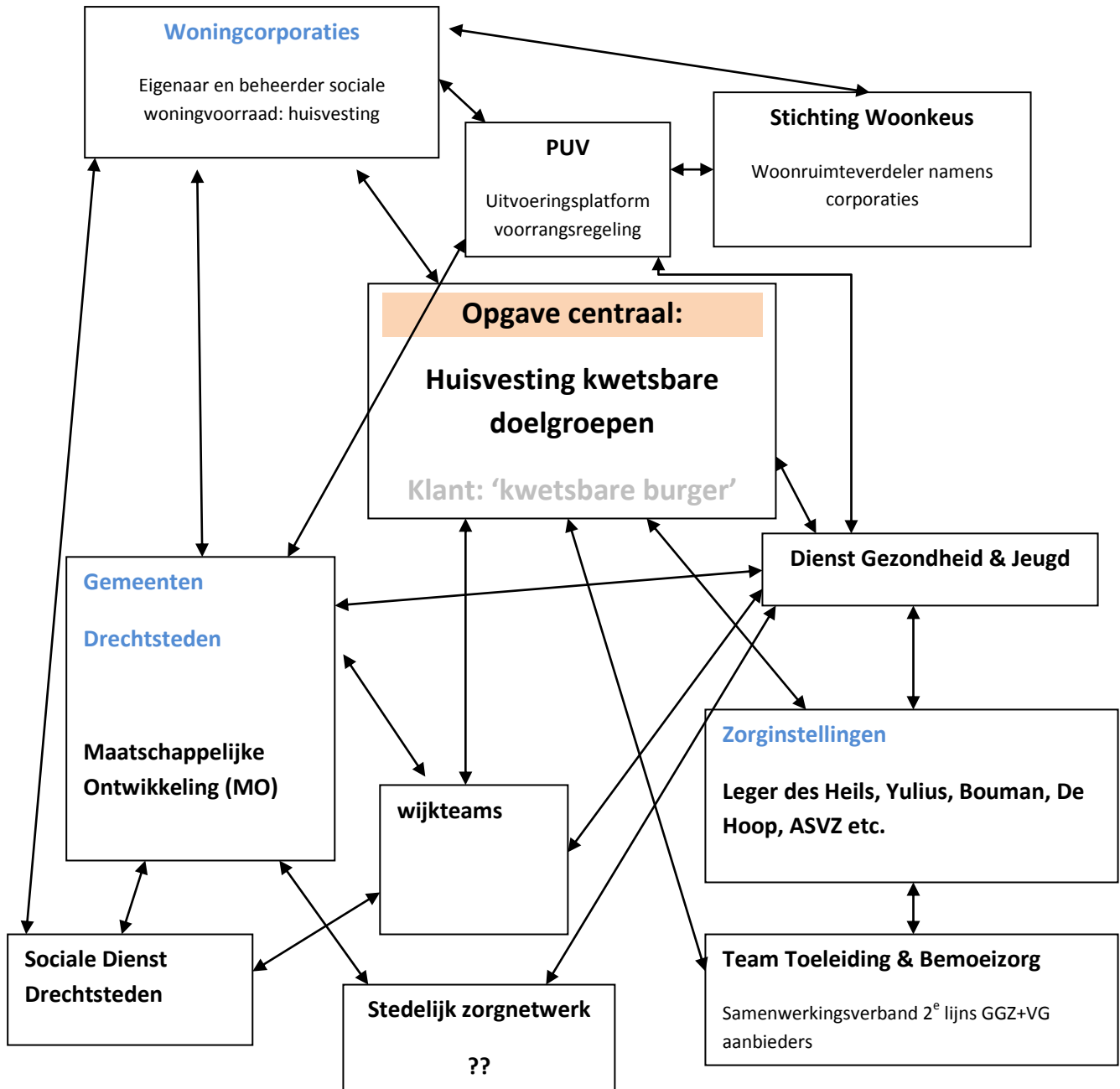
Ketenregie, me dunkt...!!

Bijlage 1: Belangen-invloedsmatrix

	partij	belang	machtsbron	positie krachtenveld
1	zorginstellingen	uitstroom van cliënten, vertraging kost € en in niet in belang cliënt	relatiemacht	partner
2	Team Toeleiding & Bemoeizorg	zelfde belang als zorginstelling en opereert namens gezamenlijke zorginstellingen. Extra focus omdat dit team zich specifiek richt op uitstroom (check?)		partner/ supporter
3	stedelijk zorgnetwerk	is in (her)opbouw, positie en taakopvatting
4	Dienst Gezondheid en Jeugd	adviseur gemeente en corporaties over huisvesting met voorrang via voorrangsregeling, op casusnivo regelmatig ingezet als regisseur	relatiemacht (beperkt)	supporter
5	Sociale Dienst Drechtsteden	qua efficiency mogelijk een tegengesteld belang; want dit vraagstuk betekent mogelijk extra klanten in budgetbeheer; uitbreiding taak die krimpdoelstelling had		nog niet bekend
6	gemeenten in de Drechtsteden (MO)	zorgen dat burgers van gemeenten in Drechtsteden stabiele huisvesting hebben, voorkomen dakloosheid. tegelijk ook volume-vraagstuk; hoeveel kwetsbare personen kun en wil je huisvesten op welke schaal bron: kernwaarde, verantwoordelijkheid	realisatiemacht	partner
7	wijkteams	mensen in hun wijken helpen in multi-problem situaties, maatwerk afwegen en legitimeren en doorzetten	relatiemacht	supporter
8	woningcorporaties	missie is huisvesting van mensen die zelf niet in huisvesting kunnen voorzien, in bijzonder aandacht voor kwetsbare doelgroepen (bron: verantwoordelijkheid waarop corpo aangesproken wil/ mag worden) Tegelijk heeft corporatie het belang dat de kwetsbare bewoner zich goed gedraagt in zijn buurt en geen overlast geeft aan buurtgenoten.	realisatiemacht/ blokkademacht	partner
9	stichting Woonkeus	uitvoeringsorganisatie woonruimteverdeling namens woningcorporaties Drechtsteden, belang om transparantie hierin te waarborgen (maatwerk mogelijk?) zeker bij toenemende druk op sociale markt door toename bijzondere groepen (mn statushouders)	relatiemacht	tegenstander
10	PUV	uitvoeringsplatform van corporaties onder Woonkeus, DG&J en gemeente voor uitvoering voorrangsregeling extra focus op transparantie vanwege specifieke taak voor deze doelgroep.		mopperaar/ tegenstander
	<i>opm alg: actoren op grotere afstand zoals zorgverzekeraars, ministeries Wonen, Zorg enzovoort</i>	<i>opm alg: huisvesting (een dak bieden) wordt door veel actoren gezien als DE oplossing voor veel problemen en voorkomen van maatschappelijke kosten Dat is maar deels waar; soms werkt extramuralisering en verandering in indicaties/ behandeling/ zorg als pushfactor; en behoefte aan een dak: voldoende zelfstandig? Alternatieve huisvestingsvormen nodig?</i>	<i>afh van niveau STO</i>	

Bijlage 2:

Netwerk-actoren-analyse

Bijlage 3: Krachtenveld-analyse 'huisvesting kwetsbare groepen doe-tafel'

'Krachtenveld-analyse doe-tafel'

